

Inimi fierbinți

Am să vă istorisesc niște întâmplări vechi. Ca și azi, în toamna aceea de demult se scuturau frunzele și ploaia mărunț...

lovna se afla pretutindeni, mă așteptam să-mi întoarcă fața, să-mi zâmbescă și să mă cheme dintre picurile de gospodine. Citeodată se opreau la poartă femeile străine...

Impărătească, spre tirgul îndepărtat Parca o văd și acum pe femeia aceea cu inimă fierbinte: descălță, cu fața nespun de bună, ca de sfință, tot întreba: — De ce? De ce? Doar sînt inimă de mamă...

Incredere eritice FALS ARTICOL DESPRE ODOBESCU

„Să mă încurc oare și eu în calea vinătorilor?” — Dar însă și eu am crescut pe cîmpul Bărbănușului Et în Arcadia egal? Si eu am văzut dropile, dacă nu în cărțile unde am urșit stîrpi, dar în copac, așezate acolo (ele, gresiale) pentru înțila dată în istoria speciei lor...

Ceva mai greu...

„Ceux qui vivent sont ceux qui luttent.” (Jean Lafitte) — „Să-i cînji pe anonimi...” (Un toardăș) — Și ai căzut — cum se prăvale o stea, ce arde și căzînd, căci asta-i legea firii sale...

Și ai căzut — cum se prăvale o stea, ce arde și căzînd, căci asta-i legea firii sale... Nu urma unui licăr blind și depărtatic, amîntește de tine, azi — din cînd în cînd, ci raza care-o răspîndește acum, pe țara ce-ai visat, chiar soarele, tovarășește...

Viata intimă a plăcii

„Dacă Dumnezeu care puse toate întru o cumpănă dreaptă a insuflat omenilor leacuri pentru înfrînșările lor, spre a nu lăsa întru-o vesnică uitare a ceea ce a făcut...” — „Va! dar Eco mi răspunde și îmi parecă zice: nul!” — „Deci, ceea? Imi zicea să nu renunș și căteam...”

Poezie politică

Actuala poezie pe temă politică este prin însăși natura ei o expresie puternică a noțiilor vremurilor pe care le trăim. Aceasta, pentru un motiv foarte important și în același timp foarte simplu. Cele mai bune poezii politice din literatura noastră dezbătă astăzi problemele vieții populare în numele omului simplu...

„Ceai de aceste semnificații noi, caracteristice pentru vremurile revoluționare pe care le străbătem, e încărcat ultimul poem al Mariei Banuș „Ți-ți vorbesc, Americă”...

Pe marginea poemului „Ți-ți vorbesc, Americă” de Maria Banuș.

CELULĂ VECHE ȘI CITEVA CASE UITATE

Intr-o zi, la Moscova, am vizitat casa lui Lev Tolstol. Altădată, locuința în care s-a născut ultimul ai Alexis Tolstol. Amabilul meu însoțitor m-a dus apoi să văd muzeul Miakowski. Cu un grup de scriitori străini am făcut o călătorie de aproape o sută de kilometri de departare de Moscova, în localitatea Klin...

mici unități militare, a cărei istorie am încercat s-o scriu în romanul de pe masa mea de lucru „Bătălia Croitorii”, am propozit o noaptea sus, în cetate, la Albu Julia, înainte de plecare, am vrut să văd celula în care s-a chinut, înainte de a fi tras pe roată, zile și nopți, zăvorât, Horia, Iordanul din Albuca. Ușa era deschisă. Celula, văruită, depozita gunoaie...

mai înainte de primul război mondial și chiar puțin după, pînă cînd Macedonșii, sărac și ălat, a murit și a fost dus la groapă de o mîndre prietenă. În acel salon modest s-au cîntat și s-au discutat multe din cărțile care se republică astăzi. Trăiește în jurul lui, Nina, soția scriitorului Mihail Celarianu. Trăiește în jurul poeziei, artistul Dinu Macedonșii. Cu sprijinul acestora s-au putut reconstrui saloanul și întreaga locuință a poetului. Muzeul Macedonșii ar arăta, între altele, celor de azi și celor de mine, condițiile grele în care a fost nevoit să trăiască și să creeze unul din scriitorii noștri clasici...

Acum cred că a sosit, în sfîrșit, timpul să dăm întreaga noastră cînstire și acelor oameni care în trecutul nostru, mai îndepărtat sau zăvorât în memoria noastră, au avut și ei o parte în a lua un fel de răscumărare, pentru adevărata libertate, mai bună și mai dreaptă...

„Nu numai tonul, dar întregul sistem de imagini și simboluri al poemului Mariei Banuș, crește — cum am spus — organic prin această nouă accepție a politicii. Înșiși formulele de început — dialogul, patetică, directă — (Ți-ți vorbesc, Americă!) pleacă de la ideea căutărilor unui limbaj comun, care să se raporteze la cele mai elementare și mai profunde omenști experiențe ale vieții. E chemată să reflecteze asupra problemelor păcii și războiului, nu America „popunului și a linșajului”, nu „patrona crimelor și a orgiilor”, nu „vrăjitoarea ce mîină sabatul drăcesc al miliardelor”, ci America simplă, mama băieților și fetelor din birouri și fabrici, mame care a pus mîncarea pe sobă la înălțim și așteaptă acuma, seara, „în centrul micului ei univers”, la casei „cumpărată în rate după ani de muncă și lipsuri”. Întorcerea de la lucru a copiilor ei...

(Continuare în pag. 4-a)

(Continuare în pag. 5-a)

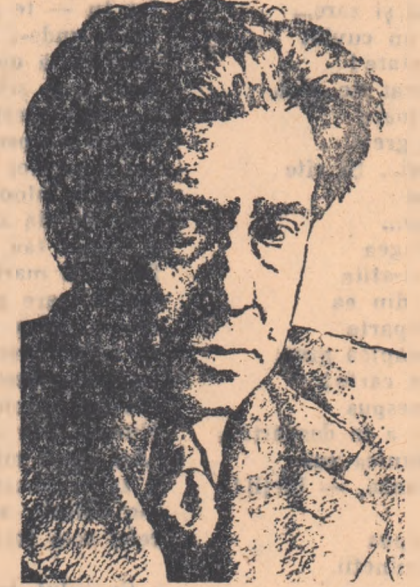
ILIA EHRENBURG: „Căderea Parisului“

Recenzie

„Căderea Parisului“ nu este — dacă vreți — un roman de caracter...

din meliorul de pe strada Cherche-Midi, strada celor care caută amiaza...

pată. Iliă Ehrenburg respectă aceste fine nuanțe, zugrăvind diversi deputați...

André, Jeanette — care moare în timpul refugului fără să înțeleagă sensul evenimentelor...

Personajele romanului „Căderea Parisului“ sînt numărate și schițate în clevea din înșelările lor...

Un oaspete drag: LEV KASSIL

Mă știu mai puțin și mai grav. Se pare însă că primirea călduroasă...

Printre oaspeții dragi care au sosit în patria noastră cu prilejul festivităților din cadrul Lunii Prieteniei Româno-Sovietice...

Lev Kassil s-a dovedit a fi un neobosit călător pe toate drumurile lumii...

Printre altele lucrări ale lui Lev Kassil, care au văzut lumina tiparului în această perioadă...

Răsfoind revistele

Oameni și fontă

Prin ciclul „La Hunedoara“ pe care îl publică în nr. 8 al revistei „Steaua“, Victor Felea a reușit să ne dea...

poeziei lui Victor Felea: sublinierea marelui și forței de neînfrânt a omului...

Aicea mii de oameni, prin fumul și arși de dogoare și cuprinși de...

Victor Felea subliniază în primul rînd marea omului care și de zi în zi înfrîng dezlănțurările fontei din jurale...

Am fost la căptușirea Siemens-Martin și din toate cele am văzut, o imagine mi-a rămas, îndeseebi: oamenii aceia mici și negri, și iuți...

Concluzia în urma acestei sumare analize nu poate fi decât îmbucurătoare...

De curînd E.S.P.L.A. a pus la dispoziție publicului volumul „Jocurile populare rominești“...

De la interesantă prezentare de ansamblu exprimată limpede și plastic în prefață, obținîndu-l pe cititor să nu se teamă de noțiunile tehnice...

„CÎNTULUL SE CERERE“

Elementele constitutive ale poeziei sale, Benic le proclamase de altfel încă în „Poezii tineri“ — 1934.

Acțiunea chemase pe tinerii poezii ca, la rândul lor, să pună urechea pe inima țării...

trief, înscrind în ea alt fel de sentimente, chemate de alt fel de fapte.

„Nu puteți, degeaba-î orice trudă, Să legați cu lanțuri primăvara!“

„Zina mea deprinsă cu tristețe, Pune peste jale noi alții: Bucuri și cinți ai să-ți neveți, Toboșar al timpurilor noi!“

„Și-mi vine greu și nu știu încolo s-apuc Și mă întreb dacă mă pot naîntine.“

„De a suna din trîmbițele Mării Sfîrșitului veacului Si de a vesti mîljiilor flămînde O Viață nouă.“

Continuă să fie conștuența căutării dramatice a drumului, poezia lui Benic anunță de timpuriu zorii viitorului comunist...

„Durea rominească“ (1943), sau „A fost odată unul Horea“ (1943), sau „Acesta e destinul“ (1943) sînt zguduătoare documente de rezistență și luptă a poetului militant...

„Cronica literară“ — să nu „prîponească — 1945):

„Vechile, rugîntele coarde, Cum am să cînt, să descînt Acestă nouă viață ce arde, Ce vine năvălnică-n tropot...“

„Noi, cel deprinsă a chiul-n căciulă Azi, liber, ne simțim că-n haine nouă; Umblînd de parcă am pași pe ouă Și minuium cuvîntul ca pe-o străîngă scîlă.“

Cele mai semnificative poezii ale lui Benic, de acum înainte își trag substanța din forța prezenței, nu numai a acesteia fatnic...

„Durea rominească“, publicată recent în „Gazeta Literară“, Benic oferă emoționante și concludente date despre geneza acestei poezii...

„Căderea Parisului“, publicată recent în „Gazeta Literară“, Benic oferă emoționante și concludente date despre geneza acestei poezii...

„Căderea Parisului“, publicată recent în „Gazeta Literară“, Benic oferă emoționante și concludente date despre geneza acestei poezii...

„Căderea Parisului“, publicată recent în „Gazeta Literară“, Benic oferă emoționante și concludente date despre geneza acestei poezii...

„Căderea Parisului“, publicată recent în „Gazeta Literară“, Benic oferă emoționante și concludente date despre geneza acestei poezii...

Benic, cel în care sînt stratificate durerile poporului exploatat, fărînat răzvrătit care și-a găsit drumul și pașete hotărît la atac...

Benic, cel în care sînt stratificate durerile poporului exploatat, fărînat răzvrătit care și-a găsit drumul și pașete hotărît la atac...

Benic, cel în care sînt stratificate durerile poporului exploatat, fărînat răzvrătit care și-a găsit drumul și pașete hotărît la atac...

Benic, cel în care sînt stratificate durerile poporului exploatat, fărînat răzvrătit care și-a găsit drumul și pașete hotărît la atac...

Benic, cel în care sînt stratificate durerile poporului exploatat, fărînat răzvrătit care și-a găsit drumul și pașete hotărît la atac...

Benic, cel în care sînt stratificate durerile poporului exploatat, fărînat răzvrătit care și-a găsit drumul și pașete hotărît la atac...

Benic, cel în care sînt stratificate durerile poporului exploatat, fărînat răzvrătit care și-a găsit drumul și pașete hotărît la atac...

Benic, cel în care sînt stratificate durerile poporului exploatat, fărînat răzvrătit care și-a găsit drumul și pașete hotărît la atac...

Benic, cel în care sînt stratificate durerile poporului exploatat, fărînat răzvrătit care și-a găsit drumul și pașete hotărît la atac...

Benic, cel în care sînt stratificate durerile poporului exploatat, fărînat răzvrătit care și-a găsit drumul și pașete hotărît la atac...

Benic, cel în care sînt stratificate durerile poporului exploatat, fărînat răzvrătit care și-a găsit drumul și pașete hotărît la atac...

Benic, cel în care sînt stratificate durerile poporului exploatat, fărînat răzvrătit care și-a găsit drumul și pașete hotărît la atac...

CRONICA TEATRALĂ

„ANI DE PRIBEGIE“ de Alexei Arbuzov

(Teatrul Tineretului)

Este adevărat că discuția s-ar simplifica dintr-o dată dacă am accepta să așezăm în centrul piesei „Ani de pribegie“ evoluția lui Sura Vedernikov...

mai bun într-insul. Pentru a izbăvi acest lucru, el trebuie să cunoască simțământul înalt al apartenenței sale la colectivitate...

pe care l-a însoțit pe front doi ani de zile. În aceeași măsură profunde, sentimentele lor se manifestă totuși într-un mod particular...

Nu începe îndoielă că ceea ce se petrece cu fermecătorul Sura în cele opt tablouri ale piesei, arce în primul rând entuziasm...

Trăiește să ne oprim puțin asupra semnificației pe care Alexei Arbuzov o dă experienței războiului...

La 23 ianuarie 1907, Iosif își scria prietenului său: „Cele mai modeste speranțe ale mele au fost împlinite când acum doi ani am fost dat afară...“

GEO BARTON (Sura Vedernikov)

țările capitaliste după primul război mondial, războiul era înaintat ca un incendiu purificator...

„Anii de pribegie“ ai lui Alexei Arbuzov pun deschis problema majoră a răscolului vieții omului pe pământ...

„Imprejurările grele în care trăiam, a trebuit să renunț și eu la studiul literar...“

„Anii de pribegie“ au pus în fața regiei (C. Sincus) probleme deosebite, legate mai ales de sacrificarea efectelor facile pentru a dobândi înțelegerea adevărată...

„Anii de pribegie“ ai lui Alexei Arbuzov pun deschis problema majoră a răscolului vieții omului pe pământ...

„Anii de pribegie“ au pus în fața regiei (C. Sincus) probleme deosebite, legate mai ales de sacrificarea efectelor facile...

„Anii de pribegie“ au pus în fața regiei (C. Sincus) probleme deosebite, legate mai ales de sacrificarea efectelor facile...

ANA DORNESCU (Lusia)

viață mai chibzuită. Cui i s-a lăsat viața, aceluia i se cere azi ceva ce totuși deosebit... „Alina timp cit e averi ferită pe pământ, noi n-o să avem liniște“

„Anii de pribegie“ ai lui Alexei Arbuzov pun deschis problema majoră a răscolului vieții omului pe pământ...

„Anii de pribegie“ au pus în fața regiei (C. Sincus) probleme deosebite, legate mai ales de sacrificarea efectelor facile...

OLGA TUDORACHE (Galina)

„Anii de pribegie“ ai lui Alexei Arbuzov pun deschis problema majoră a răscolului vieții omului pe pământ...

„Anii de pribegie“ ai lui Alexei Arbuzov pun deschis problema majoră a răscolului vieții omului pe pământ...

„Anii de pribegie“ au pus în fața regiei (C. Sincus) probleme deosebite, legate mai ales de sacrificarea efectelor facile...

„Anii de pribegie“ au pus în fața regiei (C. Sincus) probleme deosebite, legate mai ales de sacrificarea efectelor facile...

„Anii de pribegie“ ai lui Alexei Arbuzov pun deschis problema majoră a răscolului vieții omului pe pământ...

„Anii de pribegie“ au pus în fața regiei (C. Sincus) probleme deosebite, legate mai ales de sacrificarea efectelor facile...

„Anii de pribegie“ au pus în fața regiei (C. Sincus) probleme deosebite, legate mai ales de sacrificarea efectelor facile...

80 de ani de la nașterea lui Șt. O. Iosif Din amarul unei existențe

„Nu știu de ce o colecție prăfuită de ziar sau de revistă veche a avut totdeauna o atracție deosebită pentru mine...“

„Imprejurările grele în care trăiam, a trebuit să renunț și eu la studiul literar...“

„Anii de pribegie“ au pus în fața regiei (C. Sincus) probleme deosebite, legate mai ales de sacrificarea efectelor facile...

„Anii de pribegie“ au pus în fața regiei (C. Sincus) probleme deosebite, legate mai ales de sacrificarea efectelor facile...

„Anii de pribegie“ au pus în fața regiei (C. Sincus) probleme deosebite, legate mai ales de sacrificarea efectelor facile...

„Anii de pribegie“ au pus în fața regiei (C. Sincus) probleme deosebite, legate mai ales de sacrificarea efectelor facile...

„Anii de pribegie“ au pus în fața regiei (C. Sincus) probleme deosebite, legate mai ales de sacrificarea efectelor facile...

POEZIE POLITICĂ

(Urmare din pag. 1-a)

pe care umil bezmetie visează să-l ducă fără greutate, departe, peste mări și țări în numele ei...

„Europa! departe, Lasă furtuna să suie deasupra capului ei/Lasă fulgerul s-o trănăsească/Tu Americă, fii liniștită/ Într-o casă, coboară sturulele/ Aprinde lampa pe masa rotundă/ Scoate din ghemul de lână andrele și tricotează mai departe bălăntul tău / Planeta-ncepând...“

„Lunea e mică, / Amăgire și fum sunt distanțele, / Amăgire și fum. / Ingust e oceanul ce ne desparte / Ca uluia asta, — pietruită cu lezeși albe de lună / Ce trece-ntr-o noapte și de case / Să nu-nceapă furtuna...“

„Femeia / cu pomeii largi, strălucitori în bălăntul lumii, / cu umerii rotunzi și puternici și cu părul lins, pieptănat / a cunoscut odată fericirea simplă de a iubi un bărbat, de a avea un copil, a pierdut-o între făclile de oțel ale războiului și a re-cușigat-o iar, abia de curind, după ani de doliu, după ani când „lucra, dormea, minca“, dar în jurul ei nu era decît cenușă, „pe limbă cenușă“, în sin cenușă și „vremea trecută...“

„Stătea neclintită / Scăldată-ntr-o sudoare de ghiță, / și simțea cum deasupra ei se înalță / valul năpraznic al fericirii...“

„O, mamă, mamă, / O, Americă, simplă / Să nu-ți fie dat să cunoști vreedată / Gustul acesta al fericirii / Amestecat cu cenușă și singe / Să nu-ți fie dat să trăiești / Neliniștea sumbră a invierii / Și nici plătirea lumină / A celei ce a purtat odată pe piept / Piața mormintului...“

„Anii de pribegie“ au pus în fața regiei (C. Sincus) probleme deosebite, legate mai ales de sacrificarea efectelor facile...

lăță de ce femeia, al cărei obraz brăzdat de durere închipuia fața Europei, a învățat să vadă mai adinc...

„Europa! departe, Lasă furtuna să suie deasupra capului ei/Lasă fulgerul s-o trănăsească/Tu Americă, fii liniștită/ Într-o casă, coboară sturulele/ Aprinde lampa pe masa rotundă/ Scoate din ghemul de lână andrele și tricotează mai departe bălăntul tău / Planeta-ncepând...“

„Lunea e mică, / Amăgire și fum sunt distanțele, / Amăgire și fum. / Ingust e oceanul ce ne desparte / Ca uluia asta, — pietruită cu lezeși albe de lună / Ce trece-ntr-o noapte și de case / Să nu-nceapă furtuna...“

„Femeia / cu pomeii largi, strălucitori în bălăntul lumii, / cu umerii rotunzi și puternici și cu părul lins, pieptănat / a cunoscut odată fericirea simplă de a iubi un bărbat, de a avea un copil, a pierdut-o între făclile de oțel ale războiului și a re-cușigat-o iar, abia de curind, după ani de doliu, după ani când „lucra, dormea, minca“, dar în jurul ei nu era decît cenușă, „pe limbă cenușă“, în sin cenușă și „vremea trecută...“

„Stătea neclintită / Scăldată-ntr-o sudoare de ghiță, / și simțea cum deasupra ei se înalță / valul năpraznic al fericirii...“

„O, mamă, mamă, / O, Americă, simplă / Să nu-ți fie dat să cunoști vreedată / Gustul acesta al fericirii / Amestecat cu cenușă și singe / Să nu-ți fie dat să trăiești / Neliniștea sumbră a invierii / Și nici plătirea lumină / A celei ce a purtat odată pe piept / Piața mormintului...“

„Anii de pribegie“ au pus în fața regiei (C. Sincus) probleme deosebite, legate mai ales de sacrificarea efectelor facile...

într-un fel de film continuu al lanțurilor. (Vezi scena de familie, veghea mamei, imaginea războiului pece, tabloul continentelor dintr-o ocazie...

„Europa! departe, Lasă furtuna să suie deasupra capului ei/Lasă fulgerul s-o trănăsească/Tu Americă, fii liniștită/ Într-o casă, coboară sturulele/ Aprinde lampa pe masa rotundă/ Scoate din ghemul de lână andrele și tricotează mai departe bălăntul tău / Planeta-ncepând...“

„Lunea e mică, / Amăgire și fum sunt distanțele, / Amăgire și fum. / Ingust e oceanul ce ne desparte / Ca uluia asta, — pietruită cu lezeși albe de lună / Ce trece-ntr-o noapte și de case / Să nu-nceapă furtuna...“

„Femeia / cu pomeii largi, strălucitori în bălăntul lumii, / cu umerii rotunzi și puternici și cu părul lins, pieptănat / a cunoscut odată fericirea simplă de a iubi un bărbat, de a avea un copil, a pierdut-o între făclile de oțel ale războiului și a re-cușigat-o iar, abia de curind, după ani de doliu, după ani când „lucra, dormea, minca“, dar în jurul ei nu era decît cenușă, „pe limbă cenușă“, în sin cenușă și „vremea trecută...“

„Stătea neclintită / Scăldată-ntr-o sudoare de ghiță, / și simțea cum deasupra ei se înalță / valul năpraznic al fericirii...“

„O, mamă, mamă, / O, Americă, simplă / Să nu-ți fie dat să cunoști vreedată / Gustul acesta al fericirii / Amestecat cu cenușă și singe / Să nu-ți fie dat să trăiești / Neliniștea sumbră a invierii / Și nici plătirea lumină / A celei ce a purtat odată pe piept / Piața mormintului...“

„Anii de pribegie“ au pus în fața regiei (C. Sincus) probleme deosebite, legate mai ales de sacrificarea efectelor facile...

Brigada II-a la praștialul stelei, în Chinari. — Regiunea Autonomă Maghiară. Colectivistă din Chinari. Desene de MARIA CONSTANTIN

